

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 października 2013 r. w S.

sprawy z powództwa (...) S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 maja 2013 r. w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu, sygn. akt I NC 537/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie.
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 (sześciuset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty wydanego przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 21 marca 2013 r. powoduje jego wniesienia po terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Zarzuciła, iż korespondencja zawierająca nakaz zapłaty została doręczona jej w dniu 28 marca 2013 r. a nie 27 marca 2013 r., która to data została wpisana przez jej pracownicę na potwierdzeniu odbioru omyłkowo.

Odpowiadając na zażalenie powódka zażądała jego oddalenia i obciążenia pozwanej kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się niezasadne.

Z art. 142 § 1 k.p.c. wynika, iż miarodajną dla ustalenia daty doręczenia jest data wskazana przez odbierającego pismo na pocztowym dowodzie doręczenia. Osoba która zaprzecza okolicznościom wynikającym z owego dowodu doręczenia, winna to wykazać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., sygn.. III CZ 84/01, LEX nr 558605; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2001 r., sygn. IV CZ 104/00, LEX nr 5488230.

W ocenie Sądu Okręgowego, skarżąca nie zdołała wykazać, aby przesyłka sądowa, zawierająca nakaz zapłaty została jej doręczona w innej dacie niż wynikająca z potwierdzenia odbioru. Zauważyć należy, iż data „27.03.2013 r.” została wpisana nie tylko przez pracownika pozwanej, ale także na odwrotnej stronie potwierdzenia taką samą datę wpisał

doręczający (wydający) przesyłkę. Podkreślić należy, iż to na pozwanej spoczywał ciężar ewentualnego obalenia prawidłowości doręczenia we wskazanej na potwierdzeniu dacie i obowiązku temu nie sprostała. Pomimo upływu ponad 4 miesiące od daty wniesienia zażalenia pozwana nie podała, w jaki sposób rozpatrzona została jej reklamacja, którą wniosła do przedsiębiorstwa doręczyciela. Samo natomiast wskazywanie, iż inna data została przez pozwaną wskazana przy opieczetowaniu koperty „datą wpływu” uznać należy za niewystarczające.

Dlatego też, działając na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Ponieważ pozwana przegrała postępowania zażaleniowe w całości, zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu za drugą instancję. Powód był reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wobec czego pozwana powinna zwrócić mu koszty zastępstwa procesowego, które zgodnie z § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz.1349 ze zm.), wynoszą 600 zł.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)